

Adv. SA SA1-2009-6520-0045

Den 20. maj 2009 kl. 9.30 blev Københavns Byret sat i retslokale 12 af
Dommer 1 [redacted] som retsformand og dommerne Dommer 2 [redacted] og
Dommer 3 [redacted] med nævninger. Protokolfører var Medarbejder ved retten [redacted]

Retsmødet var offentligt.

Der foretoges sag
SS 1-5461/2009
Anklagemyndigheden
mod

Tiltalte 1 [redacted] NAVNEFORBUD
CPR nr. (Født 1973) [redacted]

og
Tiltalte 2 [redacted] NAVNEFORBUD
CPR nr. (Født 1966) [redacted]

Fortsat hovedforhandling

Sagens tidligere fremlagte akter og bilag var til stede.

Anklager [redacted] var mødt for anklagemyndigheden.

Advokat Merethe Stagetorn var mødt som beskikket forsvarer for
Tiltalte 1 [redacted]

Advokat Thorkild Høyer var mødt som beskikket forsvarer for
Tiltalte 2 [redacted]

Advokat John Petersen var mødt som beskikket advokat for Vidne 1 [redacted]

Tiltalte 2 [redacted] var mødt.

Tiltalte 1 [redacted] blev fremstillet.

De tiltalte blev gjort bekendt med, at de fortsat ikke havde pligt til at udtale sig.

Som nævninger var mødt

1. Nævning 1 [redacted]
2. Nævning 2 [redacted]
3. Nævning 3 [redacted]

4. Nævning 4
 5. Nævning 5
 6. Nævning 6
- og som suppleanter
7. Nævning 7
 8. Nævning 8

Nævningerne indtog deres pladser i den udtagne rækkefølge.

Vidne 1 mødte som vidne og blev på ny gjort bekendt med vidnepligten og vidneansvaret. Vidnet blev endvidere gjort bekendt med, at han i det omfang, han inkriminerede sig selv i forhold til sagen i Polen, ikke havde pligt til at udtale sig.

Advokat John Petersen oplyste, at vidnet på grund af en ekspeditionsfejl hos politiet ikke havde fået lov til at læse de danske politirapporter som lovet, og at vidnet derfor fortsat ikke ville udtale sig om sin forklaring i disse rapporter.

Anklageren beklagede fejlen og oplyste, at vidnet i går fik udleveret den pågældende ekstrakt, og at vidnet i hvert fald i løbet af i morgen kunne gennemgå rapporterne.

Retsformanden bemærkede, at vidnets brev af 7. maj 2009, modtaget den 18. maj 2009, vedrørende asyl var sendt til Udlændingetjeneste ved rettens brev af 18. maj 2009 med kopi til vidnets advokat.

Til ekstrakt 4, s. 73, jf. s. 72, bekræftede vidnet, at han havde skrevet brevet, og at det var til hans mor. **P1** var en person, som sad i samme celle som vidnet, men som blev løsladt.

Person 1 (P1)

Til ekstrakt 4, s. 86, jf. s. 77, bekræftede vidnet, at han havde skrevet brevet, og at det var til hans bror. Vidnet præciserede, at brevet var skrevet den 2. april 2007. Han skrev 4-5 breve af samme karakter til familiemedlemmer. Han havde ikke skrevet navne i nogen af brevene, hvor der står X, Y og Z. Brevene var sendt udenom og skulle fremstå som en støtte til den historie, han var kommet med over for dansk politi. Hans mor havde besøgt ham i fængslet. Det var meningen, at brevene skulle afleveres til det danske politi. Vidnet ville ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om, hvem der stod bag de pågældende bogstaver, og måske huskede han det heller ikke. Lederen af banden på Blågårds Plads ville han ikke udtale sig nærmere om nu. Vidnet havde nævnt over for moderen, at han havde et problem med serberne, og at en person fra serberne havde henvendt sig til **T1**. Det var muligt, at Z var

Tiltalte 1 (T1)

Person 2

Til ekstrakt 4, s. 89, politirapport, fastholdt vidnet, at han ikke havde skrevet navnene i de originale breve. Vidnet kendte ikke noget til nogen labels.

Til ekstrakt 4, s. 101, jf. s. 99, forklarede vidnet, at han havde skrevet brevet, og det var til **Person 3**

Vidnet forklarede, at politiet fortalte ham ved den første samtale, at denne var uofficiel. Han blev ikke tilbudt en formel afhøring. Vidnet ønskede ikke denne uofficielle samtale. Vidnet var blevet anbragt i et lokale på politistationen i Katowice. De to fra Danmark havde laptops med. Han blev ikke gjort bekendt med sine rettigheder. De sagde, de var der for at tale med vidnet. Han blev spurgt, om han kendte nogen omkring det kriminelle miljø. Vidnet svarede, at det vidste de jo godt, jf. at han havde **Café**, som han var bekendt med blev videoovervåget. Samtalerne foregik over to til tre dage. Politiet forklarede, at man ønskede **T1**-brødrene væk fra gaden. Det var det, som det drejede sig om. Vidnet skulle samarbejde med dansk politi, idet han ellers ville blive siddende i Polen. Vidnet mente, at der i den danske sag manglede nogle rapporter fra polsk politi. Vidnet talte også med dem om episoden på Emdrup-tanker med **Person 4**. Politiet sagde, at de ikke kendte vidnet, men at de havde fået et tip fra polsk politi.

Til ekstrakt 3, s. 138 og følgende, særligt s. 139 nederst, politiets interne arbejdsmateriale, forklarede vidnet, at han ikke fortalte dansk politi, at det var **T1** der havde overtalt ham til at tage til Polen og arrangere nogle polske lejesvende. Det var noget, politiet havde opfundet.

Vidnet havde på et tidspunkt fortalt dansk politi om mødet på tankstationen med **Person 4** med flere, jf. herom tidligere, men han huskede ikke hvornår.

Til ekstrakt 3, s. 141, forklarede vidnet, at han ikke havde forklaret således til politiet. Det var noget, som blev fabrikeret efterfølgende.

Dansk politi havde på dette tidspunkt slet ikke styr på historien.

Til ekstrakt 3, s. 142 nederst til 143 øverst, forklarede vidnet, at han ikke havde forklaret således til politiet.

Til ekstrakt 3, s. 144 midt, forklarede vidnet, at han ikke havde forklaret således til politiet.

Vidnet skulle have det ud af aftalen med politiet om at fabrikere en historie, at vidnet kom tilbage til Danmark. **Person 5** sagde, at vidnet, uanset hvad der skete, var færdig i Danmark, og at han skulle ind i et vidnebeskyttelsesprogram. Vidnet var til at begynde med ikke lun på ideen. Vidnet gentog, at han imidlertid fik at vide, at **T1** var blevet fængslet i en afpresningssag. Vidnet tænkte, at **T1** så ikke på grund af de historier, han kunne finde på om **T1**, ville komme til at sidde yderligere i fængsel. Vidnet ville hjem til Danmark. Vidnet havde flere gange sagt, at han ville under vidne-

beskyttelsesprogrammet, og det var, fordi tingene jo havde udviklet sig. Det var langt mere end uvenskabet mellem **T1** og **Person 6**. Vidnet kendte kun til historien, som **Person 6** havde givet ham. Det var politiet, som lovede ham vidnebeskyttelse. Der var nu langt senere opstået en situation, hvor vidnet ønskede beskyttelse, men ikke mod **T1**.

Til ekstrakt 3, s. 5, (og tillægsekstrakt 25, s. 60), forklarede vidnet, at det var rigtigt, at han blev afhørt den 15. marts 2007. Han var blevet anholdt den 12. marts 2007. Til s. 6, midt, forklarede vidnet, at det var rigtigt, at han havde udtalt sig således. Der var ikke skaffet en rigtig tolk, idet den pågældende **Tolk 1** ikke kunne tale dansk. Til 3. sidste afsnit på s. 6 forklarede vidnet, at han ikke havde forklaret således. Han fik slet ikke lov til at sige noget i retten. Han blev gjort bekendt med sigtelsen, hvorefter han blev ført ud. Vidnet præciserede, at forsvaret ikke havde adgang til relevante akter i den polske sag. Vidnet havde ikke læst nogen rapport, selv om dette fremgik af s. 6, næstsidste afsnit. Han skrev under på 16 tomme sider papir. Den danske generalkonsul var herefter på telefonen.

Til ekstrakt 3, s. 12, forklarede vidnet, at retsmødet den 15. marts 2007 var det eneste retsmøde, han havde deltaget i. Vidnet oplyste, at undersøgelsesdommeren var lig med anklageren. Foreholdt sin forklaring fra sidste afsnit s. 12 og følgende forklarede vidnet, at han ikke havde forklaret således. Nogle af de ting, der stod, var dog kommet frem på et andet tidspunkt.

Vidnet forklarede nu om, hvordan han blev anholdt på grænsen til Polen. Han skulle ikke have været til Danmark på det pågældende tidspunkt, men først to dage senere. **P7** havde dog bedt ham at tage af sted. **P7** var med i bilen. **P7** blev taget ud af bilen, mens vidnet blev siddende. Senere blev vidnet taget ud af bilen og brutalt lagt ned. Han kunne ikke få at vide, hvorfor han blev anholdt. **P7** blev løsladt og fik nøglen til vidnets bopæl. Der var ingen, der vidste, at vidnet var anholdt. Vidnet var overbevist om, at det var en skjult aftale. Dette fremgik også af nogle hemmelige notater, som vidnet fik lejlighed til at se. Vidnet så, at der var flere danske underskrifter på notaterne. Det var den specielle anklagemyndighed i Katowice, der havde anmodet om, at han blev anholdt. Denne del af anklagemyndigheden tog sig alene af mafiasager og lignende. Det var den danske generalkonsul, som hjalp med offentligt at få frem, at vidnet var blevet anholdt. Vidnet mente, at sagen skulle kaldes "Askepot-sagen", fordi der undervejs var klippet adskillige hæle og tæer. Den tolk, som den danske generalkonsul anvendte, hed **Tolk 2**. **Tolk 2** kendte til den tolk, som man anvendte i retten, og som slet ikke kunne dansk. Hele forklaringen, som den fremgik af s. 12 og følgende, var fabrikeret. Han blev heller ikke gjort bekendt med sigtelsen og fik ikke lejlighed til at udtale sig. Indholdet af forklaringen var dog for visse deles vedkommende, som forholdene var for vidnet på det pågældende tidspunkt. Hans familie var i Danmark. Han så også en person ved navn **Person 8** på politistationen. Tolken fungerede også som vidne. Der var en konfrontation, hvor **Person 8** udtalte, at vidnet var den, som bestilte ham til at begå mord i

Person 7 (P7)

Danmark. Konfrontationen foregik på en sådan måde, at vidnet klart skilte sig ud fra de andre figuranter. Det var rigtigt, at **Person 8** var i København. **P9's** navn kom først frem under samtalerne ved vidnets samtaler med dansk politi i maj 2007. **Advokat 1** var hans advokat under retsmødet, men denne havde ikke adgang til nogen som helst oplysninger, hvorefter han ikke ville være vidnets advokat længere. **Person 10** var en nøgleperson, som fløj til Danmark og var sammen med vidnet, da de fik meddelelse om, at **P11** var blevet anholdt. **Person 10** havde et stort byggefirma i Polen. **Person 10** fortalte vidnet, at han havde givet **P11** sin Alfa Romeo. Vidnet mødte **Person 8** i København en enkelt gang. **Person 8** var herefter i kontakt med **P11**. **Person 8** ville emigrere. Vidnet mente, at **Person 8** måske kunne indgå i nogle forretninger i Danmark. Vidnet mødtes med **P11** på en tankstation. Vidnet havde det ikke godt. **Person 8** bankede på ruden og spurgte, om han ikke kunne komme til Danmark. **Person 8** henviste til vidnets historie, hvorefter nogen i Danmark havde brug for, at nogle folk kom til Danmark. Deres samtale varede højst 1-2 minutter. **Person 10** ville kunne bekræfte, at vidnet ikke havde udtalt sig i retten som refereret. Det var på den måde, at vidnet mente, at **Person 10** var nøglen. Det var imidlertid korrekt, at vidnet med **Person 10** havde haft en samtale, der lignede det, som var refereret.

Person 9 (P9)

Person 11 (P11)

Til ekstrakt 3, s. 14 og følgende, forklarede vidnet, at han havde sagt, at han forbeholdt sig retten til ikke at udtale sig.

Til ekstrakt 3, s. 20 og følgende, forklarede vidnet, at han ikke var blevet afhørt af det polske politi.

Til ekstrakt 3, s. 28 og følgende, forklarede vidnet, at denne afhøring ikke havde fundet sted. Det var i maj 2007, at dansk politi kom ned til vidnet i Polen. Polsk politi var også til stede. Det var alene på denne måde, at vidnet blev afhørt og ikke, som det fremgik af rapporten s. 28 og følgende.

Til ekstrakt 3, s. 35 og følgende, forklarede vidnet, at han ikke var blevet afhørt af polsk politi som anført. Han gentog, at han alene blev afhørt af dansk politi. **Advokat 2** var hans advokat og deltog ikke i nogen afhøring, men advokaten fortalte ham, at vidnet var nødt til at samarbejde med det danske politi, selv om vidnet ikke kunne forstå det, når de nu havde alle de andre vidner som **Person 8** med flere.

Til ekstrakt 3, s. 59 og følgende, s. 83 og følgende, samt s. 105 og følgende, (15., 16. og 17. januar 2008) forklarede vidnet, at han fik at vide, at det ikke var til brug for polsk politi. Dansk politi sagde, at han fik lov til at gøre brug af den polske lov, og at han herigennem kunne få kronvidnebeskyttelse i Polen. **Person 12** sagde til vidnet, at vidnet jo havde en polsk kæreste, og at han også kunne få et liv i Polen. Vidnet anmodede om at få sin advokat til stede. Dansk politi forlod Polen uden at tage vidnet med sig. Vidnet fandt nu ud af, at han var blevet taget i en vis legemsdel.

Til ekstrakt 3, s. 123 og s. 124, forklarede vidnet, at han havde skrevet og sendt brevet til **Person 5**. Han skrev brevet, mens konsulen var til stede. Vidnet hørte intet fra det danske politi efter den 17. januar 2008. Det stod også klart for konsulen, at dansk politi havde sadlet om.

Video optaget af indenretlig afhøring den 7. maj 2008 i Polen, ekstrakt 3, s. 126, og ekstrakt 10, s. 19, blev afspillet.

Vidnet forklarede, at han mente, at afhøringen fandt sted den 17. maj 2008. Dansk politi rettede efterfølgende henvendelse til ham, men i en anden sammenhæng. Under afhøringen deltog en dansk anklager samt dansk politi. Vidnet var på daværende tidspunkt tiltalt for det samme, som **T1** var tiltalt for. Først bagefter blev han tiltalt for yderligere forhold vedrørende bandekriminalitet i Polen.

Til ekstrakt 4, s. 103 og følgende, jf. s. 102, brev af 22. maj 2008, forklarede vidnet, at han havde skrevet brevet. Det var til **Person 5**. Vidnet sad dengang i en celle med en kemiingeniør i det polske fængsel. Cellekammeraten var færdig på det pågældende tidspunkt. Cellekammeraten havde forklaret over for undersøgelsesdommeren i Polen, at vidnet over for ham havde sagt, at vidnet var nødt til at samarbejde med politiet, og at vidnet, når han kom til Danmark, ville fortælle alt. Cellekammeraten blev herefter løsladt efter "stikkerparagraffen". Cellekammeraten havde også sagt, at de ikke måtte stole på vidnet, idet vidnet ville gøre alt for **T1**. Vidnet indså derfor, at han aldrig kom til Danmark. Han skrev brevet for at understøtte, at man kunne tro på vidnet, og at vidnet ville samarbejde, således at **T1**-brødrene kom væk fra gaden. Vidnet mente ikke, at brevet var i modstrid med afhøringen, jf. videoen. Vidnet havde inden den pågældende afhøring siddet i fængsel i adskillige måneder, uden der var sket noget i sagen. Han blev pludselig hentet til afhøringen og blev sat på hovedanklagerens kontor, hvor de tiltalte forsvarere var til stede sammen med dansk politi. Vidnet indledte med at fremhæve, at han nu havde siddet i månedsvis, uden der var sket noget i forhold til at komme tilbage til Danmark, og at han ville tale alene med dansk politi. Denne samtale fandt sted, hvor der var klippet i videoen. Vidnet fik under de 10 minutter, som denne samtale varede, ingen løfter om noget. Dansk politi sagde derimod, at man aldrig havde talt om vidnebeskyttelse. Dette var baggrunden for brevet af 22. maj 2008. Vidnet ville gøre opmærksom på, at der var ting, som dansk politi ikke vidste noget om. Dansk politi havde sagt, at han skulle "levere varen", hvilket ville sige, at han skulle gå med på de ting, som politiet ville have. Det var blandt andet de to af **T1**-brødrene, som man ville af med. Vidnet fik aldrig svar på sit brev. Vidnet pressede på for at få kontakt med dansk politi gennem den danske konsul. Det var i sommeren 2007. Den danske konsul ringede via Udenrigsministeriet til Justitsministeriet, hvorefter hun blev ringet op af **Person 5**. Vidnet fik nu fornemmelsen af, at han kunne gøre, hvad han ville, og at det var nødvendigt for ham på enhver måde at forsøge at komme til Dan-

mark, idet han i Polen var i livsfare.

Til ekstrakt 4, s. 112 og følgende, brev af 28. maj 2008, forklarede vidnet, at "SA" var **Kaldenavn**. Vidnet fik ikke noget svar fra dansk politi. Vidnet fremhævede, at han i sine breve skiftede måde at skrive på. Vidnet ville forsøge at smigre sig ind for at få gang i dialogen, der var væk. Det, der var gået galt for Københavns Politi, var den polske anklager, der på grund af ambitioner i samarbejde med vidnets cellekammerat ønskede at vise en dansk statsborger frem for de polske kameraer. Her knækkede filmen. Vidnet var nu klar over, at han måtte komme op med noget, der virkelig var saft på. Det fik han også at vide af dansk politi ved **Person 5** og **Person 12** under et møde i sensommeren 2008. Dansk politi var i Polen i anden forbindelse. Vidnet var ikke klar over, om der blev skrevet noget ned fra dette møde. De fleste af vidnets samtaler med dansk politi var uformelle. Det polske politi var dog også til stede.

Efter det indenretlige forhør i København i begyndelsen af 2009 fik vidnet at vide, at hvis **T1** ikke blev dømt og udvist ved den danske sag, ville man fra polsk side anmode om at få **T1** og hans lillebror udleveret, således at man i Polen kunne køre en sag mod dem.

Ekstrakt 4, s. 124 og følgende, brev af 27. juni 2008, blev dokumenteret.

Hovedforhandlingen blev herefter udsat til **fredag den 22. maj 2009 kl. 9.30, i retsløkkale 12**, hvilket blev tilkendegivet de mødte med udeblivelsesvirkning.

Nævningerne fratrådte.

Retten hævet kl. 16.10

Dommer 1

Retten sat på ny kl. 16.30 med **Dommer 2**

Advokat John Petersen mødte som beskikket advokat for **Vidne 1**.

Advokat Kristian Mølgaard mødte og blev ligeledes beskikket som advokat for vidnet.

Spørgsmålet om tilbageførsel af **Vidne 1** til Polen procederedes.

Advokat Kristian Mølgaard nedlagde påstand om, at **Vidne 1** ikke tilbageføres til Polen, jf. retsplejelovens § 191.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om, at **Vidne 1** tilbageføres til Polen som aftalt med de polske myndigheder, senest den 24. maj 2009, jf. kendelse af 27. april 2009.

Advokat Kristian Mølgaard fremkom med sine bemærkninger og henviste herunder blandt andet til retsplejelovens § 96, samt til EMRK, art. 1, art. 5, og art. 6.

Anklagemyndigheden fremkom med sine bemærkninger og henviste blandt andet til rettens kendelse af 27. april 2009, retsplejelovens § 191, samt bemærkningerne til denne.

Retten hævet midlertidigt kl. 17.10.

Retten sat på ny kl. 17.40.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E:

Vidne 1 er overført til Danmark fra Polen i medfør af retsplejelovens § 191, og Københavns Byret har den 27. april 2009 afsagt kendelser om frihedsberøvelse af vidnet med frist til den 24. maj 2009.

Vidnet har i forbindelse med vidneafhøringen fremsat begæring om, at han ikke tilbagesendes til Polen.

Vidnet har herved bl.a. gjort gældende, at han under varetægtsfængslingen i Polen har været udsat for fysisk overlast og i øvrigt udsat for en behandling, der er i strid med menneskerettighedskonventionens art. 5 og 6. Vidnet har endvidere gjort gældende, at sagen mod ham burde være overført til Danmark, og at de handlinger, som han er tiltalt for i Polen, ikke er strafbare her i landet.

Anklagemyndigheden har påstået rettens kendelse af 27. april 2009 opretholdt.

Udlændingesservice har den 14. maj 2009 afvist at behandle en ansøgning fra vidnet om asyl under henvisning til, at han er dansk statsborger.

Rettens bemærkninger:

Retten finder på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke grundlag for at antage, at vidnet under varetægtsfængslingen i Polen har været udsat for inhuman eller anden ukorrekt behandling.

Det forhold, at de handlinger, som vidnet er tiltalt for i Polen, ikke måtte være strafbare eller konkret ikke ville kunne medføre straf i Danmark, findes ikke i sig selv at være til hinder for, at vidnet tilbageføres til Polen, jf. herved princippet i udleveringslovens § 10 a.

Herefter findes tilbageførelse af vidnet til Polen ikke at være åbenbart uforenelig med dansk retsorden.

Fristen for frihedsberøvelsen fastsat ved rettens kendelse af 27. april 2009 ændres således ikke.

Thi bestemmes:

Den af Vidne 1 fremsatte begæring tages ikke til følge.

Advokat Kristian Mølgaard kærede rettens kendelse til Østre Landsret og begærede kæremålet tillagt opsættende virkning.

Advokat Kristian Mølgaard fremsender kæreskrift.

Anklageren protesterede herimod under henvisning til, at kendelsen ikke kan påkæres jf. retsplejelovens § 191, stk. 2.

Dommeren bemærkede, at det ifølge forarbejderne til retsplejelovens § 191 forekommer tvivlsomt, om den afsagte kendelse kan påkæres, men tillagde kæremålet opsættende virkning indtil landsretten træffer afgørelse herom.

Retten hævet kl. 17.50.

Dommer 2